

- Да є въз лишенїе дѣша-та ми.
- 13 Я когато тѣ вѣхух въз скърбь,
Язъ сѧ овличахъ въз вѣртицие :
Смиривахъ сѧ постѣ дѣшѣ-тѣ си :
И молитва-та ми сѧ вращаше въз пазѣхъ-тѣ ми.
- 14 Обхождахъ сѧ като сѧ прїатель, като сѧ мой братъ :
Ходихъ наведенъ и нажаленъ, както кога жалѣе *мъ-*
кой за майкѣ *си*.
- 15 Но тѣ сѧ възрадѣвахъ за мое-то злоцїастїе, и сѧ
сѣбрахъ :
Побойници сѧ сѣбрахъ противъ мене, и азъ не знаехъ :
Кѣсахъ *мя* и не прѣставахъ :
- 16 Сѧ нечестивы присмѣхушы въз пированїа,
Скърцахъ вѣхъ мене сѣсѣ зѣбы.
- 17 Господи, до кога ще гледашь ?
Избави дѣшѣ-тѣ ми отъ гѣбентелство-то имъ,
Животѣ-тѣ ми отъ *тѣзи* львоѣ.
- 18 Язъ ще тѣ славословѣх въз голѣмо сѣбранїе :
Междѣ многочисленны людїе ще тѣ хвалѣх :
- 19 Да сѧ не зарадѣватъ заради мене
Снѣзи които ми враждѣватъ неправедно :
Которы ма ненавиждатъ безъ причинѣ
Да не намигатъ сѧ очи.
- 20 Защо-то не говорятъ миръ,
Но прѣговарятъ измамы противъ тихы-тѣ на зе-
мѣ-тѣ.
- 21 И разширихъ на мене уста-та си :
Говорѣхъ : *С*, хѣхѣ ! видѣхъ очи-тѣ ни !
- 22 Видѣхъ си, Господи : да не прѣмзлчишь :
Господи, да сѧ не отдалечишь отъ мене.
- 23 Стани, и сѣвѣди сѧ заради сѣдѣ-тѣ ми,
Боже мой и Господи мой, заради оправданїе-то ми.
- 24 Сѣди ма, Господи Боже мой, споредъ правдѣ-тѣ си,
И да сѧ не зарадѣватъ за мене.
- 25 Да не рекѣтъ въз сѣрца-та си : Блазѣ на дѣшѣ-тѣ ни
Нито да рекѣтъ : Позлихъмы го.